

The Holy See

MESSAGGIO DEL SANTO PADRE FRANCESCO IN OCCASIONE DELLA GIORNATA INTERNAZIONALE DELL'INFERMIERE

Drodzy bracia i siostry!

Dzisiaj obchodzimy Międzynarodowy Dzień Pielęgniarki, w kontekście Międzynarodowego Roku Pielęgniarki i Położnej ogłoszonego przez Światową Organizację Zdrowia. Tego samego dnia wspominamy także dwusetną rocznicę urodzin Florence Nightingale, która zapoczątkowała nowoczesne pielęgniarstwo.

W tym historycznym momencie, naznaczonym światowym kryzysem zdrowia, spowodowanym pandemią wirusa Covid-19, na nowo odkryliśmy, że postać pielęgniarki, ale także położnej, ma znaczenie fundamentalne. Codziennie widzimy świadectwo odwagi i poświęcenia pracowników służby zdrowia, zwłaszcza pielęgniarek i pielęgniarzy, którzy z profesjonalizmem, poświęceniem, poczuciem odpowiedzialności i miłości bliźniego pomagają osobom dotkniętym wirusem, narażając nawet swoje zdrowie. Dowodzi tego fakt, że niestety duża liczba pracowników służby zdrowia zmarła wiernie wypełniając swą służbę. Modlę się za nich – Pan zna imię każdej i każdego – i za wszystkie ofiary tej epidemii. Niech Zmartwychwstały Pan da każdemu światło raju, a ich rodzinom pocieszenie wiary.

Pielęgniarki zawsze odgrywały główną rolę w opiece zdrowotnej. Każdego dnia, w kontakcie z chorymi, doświadczają traumy, jaką powoduje cierpienie w życiu człowieka. Są to mężczyźni i kobiety, którzy postanowili odpowiedzieć „tak” na szczególne powołanie: bycia dobrymi Samarytanami, którzy biorą odpowiedzialność za życie i za rany bliźniego. Stróże i słudzy życia, stosując niezbędne terapie, zaszczepiają odwagę, nadzieję i zaufanie^[1].

Drodzy pielęgniarki i pielęgniarze, waszym profesjonalizmem kieruje odpowiedzialność moralna, która nie sprowadza się do wiedzy naukowo-technicznej, ale jest stale oświecana przez ludzką i humanizującą relację z chorym. „Pielęgnując kobiety i mężczyzn, dzieci i starców w każdej fazie ich życia, od narodzin po śmierć, nieustannie słuchacie, nastawieni na to, by zrozumieć, jakie są

potrzeby danego chorego w fazie, w jakiej się znajduje. Ze względu na szczególny charakter każdej sytuacji w istocie nigdy nie wystarcza postępować według protokołu, lecz potrzebny jest ciągły – i uciążliwy! – wysiłek rozeznawania i poświęcania uwagi poszczególnej osobie”[2].

Wy – myślę również o położnych - jesteście blisko ludzi w kluczowych momentach ich życia, narodzinach i śmierci, chorobach i uzdrowieniach, aby im pomóc przetrwać sytuacje najbardziej traumatyczne. Czasami jesteście blisko nich, gdy umierają, dając pocieszenie i ulgę w ich ostatnich chwilach. Przez to wasze oddanie, należycie do „świętych z sąsiedztwa”[3]. Jesteście obrazem Kościoła - „szpitala polowego”, który stale wypełnia misję Jezusa Chrystusa, będącego blisko i uzdrawiającego osoby cierpiące z powodu wszelkiego rodzaju zła i pochylającego się, by umyć nogi swoim uczniom. Dziękuję za waszą służbę dla ludzkości!

W wielu krajach pandemia uwypukliła również liczne braki w poziomie opieki zdrowotnej. Dlatego apeluję do szefów państw na całym świecie o inwestowanie w zdrowie jako pierwszorzędnego dobro wspólne, umacniając placówki i zatrudniając większą liczbę pielęgniarek, aby zapewnić każdemu odpowiednią opiekę, z poszanowaniem godności każdej osoby. Ważne jest, aby efektywnie uznać zasadniczą rolę, jaką ten zawód odgrywa w opiece nad pacjentami, w sytuacjach nadzwyczajnych, zapobieganiu chorobom, promocji zdrowia, opiece w środowisku rodzinnym, wspólnotowym, szkolnym.

Pielęgniarze i pielęgniarki, jak również położne, mają prawo i zasługują na to, aby byli bardziej doceniani i lepiej zaangażowanymi w procesy, które wpływają na zdrowie osób i wspólnot. Udowodniono, że inwestowanie w nich poprawia wyniki w zakresie opieki i ogólnego stanu zdrowia. W związku z tym konieczne jest podniesienie ich statusu zawodowego, zapewnienie im odpowiednich narzędzi naukowych, ludzkich, psychologicznych i duchowych do ich formacji, a także poprawienie ich warunków pracy i zapewnienie im praw, aby mogli wykonywać swoją służbę z pełną godnością.

Pod tym względem ważną rolę odgrywają stowarzyszenia pracowników służby zdrowia, ponieważ nie tylko oferują one solidną formację, ale także towarzyszą poszczególnym swoim członkom, sprawiając, że czują się oni częścią jednego ciała i nigdy nie są zagubieni i samotni w obliczu wyzwań etycznych, ekonomicznych i ludzkich, jakie wiążą się z tym zawodem.

Zwłaszcza położnym, które opiekują się kobietami w ciąży i pomagają im w rodzeniu dzieci, mówię: wasza praca należy do najszlachetniejszych, poświęconych bezpośrednio służbie życiu i macierzyństwu. W Biblii imiona dwóch bohaterskich położnych, Szifra i Pua, zostały uwiecznione na początku Księgi Wyjścia (por. 1, 15-21). Także dzisiaj Ojciec Niebieski patrzy na was z wdzięcznością.

Drodzy pielęgniarze, drogie pielęgniarki i położne, niech ta rocznica postawi godność waszej pracy w centrum uwagi, z korzyścią dla zdrowia całego społeczeństwa. Was, wasze rodziny i tych

wszystkich, którymi się opiekujecie, zapewniam o mojej modlitwie i udzielam z serca Apostolskiego Błogosławieństwa.

Rzym, u Świętego Jana na Lateranie, 12 maja 2020 r.

[1] Por. *Nowa karta pracowników służby zdrowia*, 2016, nn. 1-8.

[2] *Przemówienie do członków włoskiej Krajowej Federacji Izb Pielęgniarskich*, 3 marca 2018; w: *L'Osservatore Romano*", wyd. pl. 3-4 (401)/2018, s. 22.

[3] Por. *Homilia*, 9 kwietnia 2020.
